UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Syntagma Ivris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

4 de Delatione, & Delatoribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-97739

Visual Library

tio, quæ διαβολή, vt notat Macrobius, *lib. 7. Saturnal. ca. 3.* contra
amicos autem non fungentes officio, dicunt αἰτίαν, ſeu repre-
henſionem, at Demoſthenes κατ' Ἀνδροτίωνος, αἰτία inquit eſt,
cum nudis verbis accuſamus: ἔλεγχος vero, cum demonſtra-
mus verum eſſe quod dicimus Et κατ' Ἀριστοκράτους, omnium ma-
leficiorum nomina, αἰτίας eſſe ante iudicationem ait: cõdemna-
to vero reo fieri ἀδικήματι. Sic Cic. *ora. pro M. Cælio. Aliud,* in
quit, *eſt maledicere, aliud accuſare. Accuſatio crimen deſiderat, rem
vt definiat, hominem vt notet, argumento probet, teſte confirmet. Ma-
ledictio autem nihil habet propoſiti præter contumaciam: quæ ſi petu-
lantius iactatur, conuitium: ſi facetius, vrbanitas nominatur.* Acce-
dit his verbis Plato, *in Georgia. vel de Rhetorica. Et eadem ferme,
de Eutiphrone, vel de ſanctitate* accuſandos eſſe primum nos ipſos,
deinde domeſticos, & familiares & filios, ſi qui eorum, qui ca-
ri ſunt, iniurias perpetrauerint, ne lateant eorum crimina, ſed
producantur: vnde pœnas ipſi perſoluant ſaniq; euadant. ¶ Sic
4 Ariſtoteles in Rheto. ad Alex. *Accuſatio,* inquit, *vt breuiter dixe-
rim, eſt iniuriarum delictorumue expoſitio,* Sine qua vix ad punien-
dum iudex animum intendit. *leg. reſcripto, §. ſi quis accuſatorem,
de muner. in P. c. accedens, de accuſatio. D. Ioan. Euang. c. 8. ibi, vbi
5 ſunt qui te accuſant, & c. c. ſi quis poteſtatem, 23. q. 4.* ¶ † Meminit
finitio delictorum & iniuriarum, vt oſtandamus, quod inſtitui-
mus ad vltionem conſequendam delictorum, & ad iniurias illa-
tas perſequendas permitti, *l. non ignorat, qui accuſa. poſſ. C. l. cum
6 rationibus. eod.* ¶ Ceterum † hæc accuſatio, vel ſecreta vel publi-
ca eſt Secreta alia interior, alia exterior: interior conſcientiæ cu-
iuſque eſt. Externa reprehenſio priuata, ad correctionem dela-
tio. Publica fit per exceptionem, per querelam, ob quam inqui-
ſitio: per ſolemnem accuſationem. Hæc ſolemnis ordinarium
remedium eſt: aliæ, vt exceptio, inquiſitio generalis, extraordi-
naria, vt tradunt Cynus, & alii interpretes, *in leg. ea quidem,
C. de accuſat.* & Bartho. *in l. 3. §. ſi autem, ad leg. Iul. de adult. in P.*
& Cæpolla *Bart. in conſi. crimin. 65.*

7 ¶ Conſcientia † ipſa nos accuſat apud Deum, *c. ſenti, de Augu-
ſtino ca. in cunctis, cap. non ſunt audiendi, 11. q. 3.* quando quis re-
cordatur ſe commiſiſſe ſcelus & ſeipſum arguit, & male geſtum
apud ſe iudicat, quæ & interdum pœnitentiã habet: vt in ſacris
prouerbiis 18. ſcriptũ eſt, iuſtum eſſe prius ſui accuſatorem. Di-
citur autem accuſatio hęc interior, quia quod pertinet ad forum
contentioſum, nõ tenetur ibi ſeipſum accuſare publice, vel cri-
men occultum, non interrogatus fateri inuitus, *c. inquiſitionis, §.
8 1. de accuſatio.* ¶ Imo † notant nec teſtem de ſuo crimine interro-
gandum & interrogatum non teneri reſpondere, *interp. in d. ca.
inquiſitionis, §. 1. & Bart. in l. 3. nu. 3. de teſti. in P. in l. ſi duo. § idem
9 Iulianus, de iureiur. idem in l. decem, col. 2. de verb. obl.* ¶ In † foro
tamen conſcientiæ ſeu pœnitentiali tenetur ei qui poteſtatem
abſoluendi habet per exomologeſim vere exprimere & fateri,
ſeque ipſum accuſare, *tota fere diſt. 1. de pœniten.* nec quærere ex-
cuſationẽ in peccatis, vt Pſalmographus, *Pſalm. 31. Dixi confitebor
aduerſum me iniuſtitiam meam Domino, & tu remiſiſti impietatem
peccati mei.* Imo & mortis neceſſitate vrgente, etiam abſente
presbytero ſeu ſacerdote, illa exomologeſis alteri facta prodeſt,
& ſalutaris eſt *can. ſi presbyter, & ca. agnouimus 26. q. 6.* ¶ Verum
10 de hac † tribunalia iudicum non tractant. Cogunt tamen inter-
dum occulta crimina reos fateri per tormenta, ſeu quæſtione in
tormentis habita, *in tit. de quæſtio. in P. & C.* Sed tunc tantum,
cum aliis probationibus, vel indiciis vrgentiſſimis crimen pro-
pe detectum eſt, ſine quibus torqueri nemo poteſt, *l. 1. C. de qu.*
Ita nec ſemper, nec pro omnibus, ſed pro capitalibus & grauio-
ribus flagitiis, quæſtio hæc habetur ad veritatem eruendam, *leg.
edictum eo. P. l. quoties, C. eod.* Alioquin nemo in foro iudiciali
tenetur ſe prodere, neque arma contra ſe ſeu probationes ad-
ferre in medium, *ca. 1. de probatio. l. nimis graue 6. de teſtib. libr. 4.
C. tit. 20.* nec auditur turpitudinem ſuam allegans, *l. tranſactione
finita, C. tranſact. l. ſi creditorẽ, de ſer. pig. dato man. l. 1. C. de li. cau.*

De Monitione. Cap. 3.

1 *Monitio accuſationis eſt ſpecies, & præcedit excommunicatio-
nem & accuſationem.*
2 *Monitio in ciuilibus negotiis præcedere, quomodo debeat voca-
tionem in ius.*
3 *Monitoria accuſatio in quibus differt a publica.*
4 *Monitio in denunciandis criminibus regularium non exigitur.*

1 DEnuntiatio criminum duplex eſt, vna quæ fit ex lege Euan-
gelica delinquenti, vt emendet crimen: alia, quæ fit iudici-
bus, vt emendent auctoritate publica, quæ reus monitus con-
temſit corrigere. Proinde hanc monitio iure Chriſtiano præce-
dere debet, nec delatio aliter recipitur, *c. 2. & c. cum dilectus 20.
de accuſati. apud Gregor. c. indigne, 12. q. 2. ca. quidam, 16. qu. 1. can.
ſacro, de ſenten. excommunicat.* Eſt monitio itaque, quædam accu-
ſationis ſpecies ſecrete facta ad correctionẽ & emendationem,
quæ præcedere debet excommunicationem, accuſationem, &
denuntiationem, quæ fit iudici, iuxta illa verba Dei, *Si peccauerit
in te frater tuus, corripe eum inter te & ipſum ſolum. Quod ſi te non
audierit adhibe duos vel tres teſtes tecum. Quod ſi nec tunc ſe corri-
gat, dic eccleſiæ: ſi neque eccleſiam audierit, ſit tibi tanquam ethnicus
& publicanus. D. Matthæi, c. 18. ca. ſi peccauerit, 2. quæ. 1. c. nouit, de
iud. c. 2. de accuſat. can. ſed illud 45. diſtin. can. præcipue. 11. q. 3. c. li-
cet Heli, de ſimo. c. qualiter & quando, in 2. §. pen. de accuſat.* ¶ Sic-
uti † & in ciuilibus negotiis, priuſquam ad iudicem aduerſarius 2
vocet reum, conſultius facit ſi eum moneat, vt ſine lite damnum
reſarciat, vel ſecum conueniat, ſecundum conſilium Proculi Iu-
riſconſulti *l. quidam Hyberus, de ſeru. vrb. prædio. in P.* Et ea ra-
tione quoque placuit actorem reo vocato ante litis conteſtatio-
nem libellum edere, vt is videat an malit ſatisfacere, quam liti-
gare, *l. 1. de eden. in P.* ¶ Et proinde † hæc denuntiatio monito- 3
ria in hoc, & quibuſdam aliis a publica & ſolemni quæ monitio-
ne non eget, differt: quia denuntiatio ad correctionem, accuſa-
tio ad pœnam poſtulat reum: hæc ſine ſubſcriptione, illa nequa-
quam ſine ea ſolemni admittitur, *ca. ſuper his de accuſat. Panor. in
c. 2. in fin. eod.* Iure tamen pontificio in denuntiandis crimini-
bus regularium non exigitur monitio, *d. c. qualiter & quando, in
2. §. fin. de accuſ.* ¶ Sunt † & conuenientes interpretes, monitio- 4
nem denuntiationem criminum præcedere debere, quando de
illis agitur ciuiliter, *glo in ca. licet Heli, ad verb. inſcriptio, de ſimon.
Pano. in c. 2. num. 4. de accuſ.* Et de vrbanitate ſeu honeſtate præ-
cedere debere monitionem, in ciuilibus quoque negotiis, non
autem de neceſſitate: ſi tamen reus cõuentus in ciuili cauſſa vo-
catus monitus antea fuerit, & in iudicio fateatur debitum ratio-
ne monitionis veluti moroſus in ſumtus litis condemnabitur.
Diuerſum autem ſi monitus non fit antea, vel ſi in iudicium de-
bitum differatur, *vide de his Pan. in d. c. 2. nu. 5. & Felin. ibi, alioſ-
que interp. de accuſat. Ang. in l. ſi manumiſſori, de obſeq. a liber. pa-
ren. &c.*

De Delatione & Delatoribus. Cap. 4.

1 *Delatio quid.*
2 *Curioſi delatores dicti.*
3 *Stationarii delatores.*
4 *Officium quid.*
5 *Delatores quare curioſi dicti, & eorum officium.*
6 *Secretorum exploratores tempore Galli Cæſaris.*
7 *Tyrannorum expedit omnia noſſe.*
8 *Delatoribus a quibus principibus præmia, & quæ conſtituta.*
9 *Delatoribus grauiſſima pœna quæ, & quando, & a quib. impoſita.*
10 *Deferre ne liceat ſine aduocato regio.*
Delator exiſtimatus, qui alieno nomine accuſat. eod.
11 *Accuſator non audiebatur lege Bulgarorũ, niſi vinctus & tortus*
12 *Aduocatus regius hodie ſolus legitimus accuſator.*
Et de calumnia non tenetur.
13 *Aduocato regio non datur præmiũ, quod debebatur delatoribus.*
Accuſationes raro in Repub. admittendæ, quare. eod.
*Accuſationi faciendæ a procuratore regio accedit priuatus recte.
eodem.*
14 *Delatio ſeu nuntiatio ob quas cauſſas fiebat fiſco.*
15 *Delationibus bonorum factis fiſco quale præmium conſtitutum.*

DElatio † accuſatio eſt, *le. eum 10. §. qui nomen detulit de iure* 1
patr. lib. 37. P. tit. 14. ſecreto de aliquo crimine per eum, cu-
ius non intereſt, apud aliquem facta. Et delatores dicebantur,
qui crimina commiſſa clam Imperatori, vel iudicibus denuncia-
bant, etſi ſua priuatim non intereſſet. *colligitur ex c. inquiſitionis,
§. 1. de accuſat.* Atque denũtiatio & delatio eius quod latebat eſt,
l. edicto ver. id ante deferri debet, de iur. fiſc. in P. Fuerunt † & de- 2
latores curioſi dicti, quibus indagandi crimina officium in certo
loco, ſingulari iure demandabatur. ¶ Iidemq; † ſunt ſtationarii, 3
qui denuntiatione facta tenebantur iudicibus probationes præ-
bere criminis detecti, *l. 1. de curioſ. & ſtatio lib. 12. C.* Dicebantur
& ſtationarii milites, qui curam habebant quietis publicæ & re-
ferebant iudicibus quid vbiq; ageretur, *l. 1. §. ſi de off. præf. vrb. lib.
1. P. tit. 12.* Martia vocat εἰρηνάρχας, *l. D. Adria. de cuſt. & exhib. re. P.*

quaſi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

quaſi quietis & pacis principes: hęc enim cura horũ commiſſa e-
rat offi io, *l.1.de Irenar.lib.10.C.* Milites namq; ſtationarii & limi-
tibus imperii præpoſiti cum viatoribus præſtarent ſe uritatem,
inquirebant qui, quales eſſent, & vnde, & quo proficiſcerentur.
Et proinde ſi quæ crimina illis ineſſent, detegebant, tutaſque
vias reddebant publicas. Ita & munus irenarchæ inter publica
deſcribitur, *l.munerum, §.Irenarchæ, de munerib.in P.* ¶ Meminit
4 & † ius ciuile de munere nominatim inquirendi crimina, & de-
nuntiandi, quod ab alio fiebat, quam a prædictis ſtationariis & I-
renarchis, dictumq; officium *l.ea quidem, C de accuſa.* & qui prę-
poſiti erant dicti primates offi iorum, *l.1.de priua.carcer.C.* ¶ O-
5 mnes † certe recte curioſi dicti, quia nihil gereretur priuatim,
quod illos tangeret, quin ſedulo & clanculum indagarent, vt de-
ferre poſſent. Vnde inquiſitio nimium ſedula, & ſcientia rerum
ſecretiorum nominatur in iure curioſitas delatoria, *l.ſupina, 6.de
iur.& facti ignor.lib.22.P.tit.6* Et ſæpe accidit, vt in iſtis delatori-
bus eadem locum fere habeant, quæ adſcribit Plautus *in Tri-
nummo* ſcurris in hæc verba,

Neq; ſtolidius, neq; mendaciloquius. neq; argutum magis,
Neq; confidentiloquius, neque periurius quam vrbani aſſidui
Ciues. quos ſcurras vocant.
Qui omnia ſe ſimulant ſcire, nec quicquam ſciunt.
Quod quiſquam in animo habet aut habituri ſunt,
Sciunt: id quod in aurem rex reginæ dixerit, ſciunt: quod
Iuno fabulata ſit cum Ioue: quæ neque futura, neque facta ſunt,
Tamen illi ſciunt: falſo, an vero laudent, culpent quæ velint,
Non flocci faciunt, dum illud quod lubeat ſciant.

6 ¶ Refert † Ammianus Marcellinus *lib. 14.* temporibus Galli
Cæſaris, quibus crudeliter omnia gerebantur, ob eius vxoris ſæ-
uitiam excogitatum eſſe, vt homines ignoti, vilitate ipſa parum
cauendi, ad colligendos rumores per Antiochiæ latera cuncta
deſtinarentur, relaturi quid audirent: iique peragranter & diſſi-
mulanter cœtibus honoratorum aſſidendo, quæ audierant, per
poſticam, poſtea ad Imperatorem admiſſi referebant, plura fin-
gentes etiam mala, & audita duplicantes, laudes celantes Cæſa-
ris: & ita ſecreta cognoſcebantur, vt etiam tunc parietes, conſo-
7 cii ſolum arcanorum, timerentur. ¶ Tyrannorum † hoc fuit in-
uentum, quibus omnia noſſe neceſſe eſt, habere, ὠτακούς, & e-
miſſarios, id eſt, προσαγωγεῖς, vt ait Plutarchus, περὶ πολυπραγμοσύ-
νης. Archadius & Honorius CC. *in l.noſtris, C. de calum.* delato-
rum nomine notant eos, qui alienis nominibus, accuſationibus
mouent & concitant iudicum animos. Et Apuleius *libr.1. Aſini
aurei*, hoc ipſum paucis indicat, *Non ſum equidem,* inquit, *curio-
8 ſus, qui velim audire cuncta, vel plurima.* ¶ Fuerunt † aliquando
principes & leges, quæ non tantum fauerent delatoribus, ve-
rum quoque & præmia illis ſtatuerint, ſi reos criminis detuliſ-
ſent: indeque illi dicti quadruplatores, quod quarta pars delato-
rum bonorum reorum, & proſcriptorum ipſis daretur, ex Ne
ronis præſcripto. Cum etiam lege Papia, media pars bonorum
daretur, *Ale.ab Ale.li 4.Gen.dier.ca 21.* vt inde facinoroſis in de-
trimentum aliorum, reiq; publicæ clam peccantibus terror in-
cuteretur. Atq; in immenſum hoc modo auctas fuiſſe opes ſub
Tiberio Cæſare ſcribit Dio Caſſius *lib. 57. hiſt. Roman.* Is namq;
princeps, veluti legum cuſtodes, delatores habuit: cum tamen
nullum pernicioſius genus hominum ſit in repub. vt vtrumque
narrat Corn. Tacitus *li 4. Annal.* Imo delatoribus interdum reo-
rum diuiſit bona omnia, vt in Libonis Druſi damnatione: atque
præturas dedit iis, qui ſenatorii ordinis eſſent, *idem, libr. 2.* Lu-
crabanturque qui ſe iniuſte bona poſſidere ſponte deferebant,
tertiam partem eorum bonorum, *l.1.de iis, qui ſe defer.lib.10.C l.e-
9 dicto, de iur.fiſ.in P.* ¶ Ceterum † ſucceſſu temporum cum hoc
genus hominum delatorum abuteretur conceſſa ſibi poteſtate,
& ſæpe vel ob leue, vel ſimulatum & confictum crimen, ira, vel
odio, vel pretio proborum hominum mores, & vitam, & patri-
monia in diſcrimen adduxiſſet, ſublatum fuit omnino e republi-
ca. Quin & Tiberius ipſe, qui multum antea illis fauerat, omnes
qui inter delatores præcipui erant, vna die occidi iuſſit, *Dio Caſ-
ſius lib.58.* Titus omnes vrbe expulit, *Xiphili.ex Dione in Tito.* Au-
relianus alioquin ſeuerus quadruplatores & delatores ingenti
ſeueritate proſecutus & tabulas publicas ad priuatorum ſecuri-
tatem exuri in foro Traiani ſimul iuſſit, auctore Flauio Vopiſco
in Aurelia. Traianus Cæſar, *Plin.2.in Panegyri. Traia.* omnes in
nauibus, maris & ſcopulorum miſericordiæ commiſſos ſine re-
mis & velis naufragio expoſuit.

10 ¶ Cauit † Conſtantinus *l.pen.de delator.lib.10.C.* ne quiſquam
priuatus delator eſſet & ne ſine aduocato fiſci vlla delatio fieret.
Et ſi quis eſſet, ſeueritatem iudicum, & gladium diſtrictum ad-
uerſus delatores liceret inuocare. Annumerantur & inter calu-
mniatores qui alienis nominibus ita ſecreto deferunt, *l.noſtris, de
calumnia. C.* In hos ſycophantas, teſte Iſocrate *orat.15. de permut.*
grauius iudicium & pœnam leges dixere, quam in reliquos de-
linquentes: alii namq; conantur, vt ſi fraudem fecerint, lateant,
hi autem in omnibus oſtendunt crudelitatem ſuam & odium,
quod in mortale genus habent, & inuidentiam. ¶ Crem † Bul- 11
garorum legiſlator, horum artes veritus. ſtatuit lege, vt ſi quis a-
liquem accuſauerit, non audiatur, priuſquam vinctus vel quæ-
ſtioni exhibitus, examinatus fuerit, vt auctor Suidas *in ver. Bul-
gari: Nam curioſus nemo eſt, qui non ſit maleuolus,* vt ait Plautus
comœ.18. in Stycho. Atq; † ideo nunc merito rationalis vel aduo- 12
catus fiſci recte dicitur huic muneri accuſandi idoneus, & dela-
toris intentionem exſequi, *l.omnes, 5 de delator.lib.10.C.tit.11.* Vn-
de in omnibus neceſſitatis officium eum a calumnia & crimine
excuſat, *l.poſt legatum, 5.§ qui accuſauit, verſ.aduocatum, de iis qui-
bus vt indi.in P.* Nec delatorum criminibus tenetur: cum notiſſi-
mum ſit, eos ſolos exſecrabiles criminatores eſſe, qui fiſco defe-
runt, *leg.ex varia ſtatutorum diuerſitate, de delato li.10. C.* Ceſſat e-
nim præmium in triumuiris regiis & fiſci, quo peruertebatur
delatorum animus: neq; illis datur. quod ex ſtatuto ſolet dari de-
nuntiantibus crimen aliquod, nec pœna vt delinquenti, vt notat
Bart. *in l.ſi quis in graui, §.vtrum, ad SC. Syllan. in P.* Angelus *in §.
iubemus, de coll. & aliis capi.in Auth.* Aretius *in opere ſuo ſuper in-
quiſit.de maleſic* & Martinus de Caſſatiis Laudenſis *tract.de offici.
domino. in fin.* Ceſſatque omnis in iſtis inuidia, contentio & ſtu-
dium maledicendi, ex quibus male audiunt accuſatores. Sic e-
nim monet Ariſtoteles *li.6.Polit.c.5.* publicas accuſationes quam
rariſſimas facere oportere, magna pœna in eos conſtituta, qui
falſo accuſarint. *Non enim,* inquit, *populares in iudicium vocare
conſueuerunt. ſed nobiles. Oportet autem erga ſtatum Reipub. quan-
tum fieri poteſt, omnes reddere beneuolos: quod ſi id fieri nequeat. ſal-
tem conari ne hoſtes exiſtiment eos qui gubernant.* Et Cicero 2. *Offic.
Duri hominis, vel potius vix hominis videtur periculum inferre mul-
tis: id enim tum periculoſum ipſi eſt, tum ſordidum ad famam, com-
mittere vt accuſator nominetur.* ¶ Accedet † tamen vt plerumq; 13
denuntiatio procuratori regio legitime per priuatum peragen-
da, ſi is ſuam vel ſuorum proſequitur iniuriam, hoc eſt, ſi ſua in-
terſit: ſed hic qui nuntiat hoc modo, extra reprehenſionem de-
lationis eſt *l.deferre, §.ſed communem, & l.delator. de iure fiſc.in P.
l.nulla macula, de delato. libr.10.C.tit.11.* quia nec iſti præmii cauſſa
deferunt, vt ait Calliſtratus *l.2.de iure fiſci, in P.* ¶ Delatio † fiebat 14
in fiſcum & criminum & bonorum iniuſte per ſe, *l.2.§.fi.eod.tit.l.
edicta, 13.d. iis qui ſe defer.lib.11. C.l.ſenatus, 15.§.1.de iure fiſ.in P.* vel
per alios poſſeſſorum. Quindecim cauſſæ, ex quibus poteſt fiſco
fieri nuntiatio, referuntur a Calliſtrato quas ſimilibus firmat iu-
ribus glo *in l.1. & ibi glo.de iure fiſc.li.49.P tit.14.* vt hic referre or-
dinata ſuperuacuum duxerim. Perſonæ quoque, quibus non li-
cet deferre, ſerie enumerantur & explicantur a Martiano Calli-
ſtrato & Paulo, *Martia.in le.deferre, 18. Calli.in l.2 § pen. Paul.l.e-
dicto, 13. de iu.fiſc. in P. cum ſimil. a gl ibi no.* nec opus eſt eas tran-
ſcribere. ¶ In † iſtis delationibus priuatis præmium vere & bene 15
deferentibus conſtitutum eſt, ſingulare, ſe deferentibus, & vul-
gare: & ſi quis ſe incapacem relicti ad ærarium defert, dimidiam
partem eius conſequitur *Iulia.in l.ſenatus, 15 § ſenatus, de iure fiſc.
l.edicto, l.cum tacitum, 49.eod.l.1. de iis qui ſe defer. lib.10. C.tit.12.*
Vulgare præmium dicitur a Paulo *in l.edicto § exſtat, de iure fiſc.
in P.* quando datur tertia pars delatorũ quia delatori cuilibet da-
ri ſolet. *d l.edicto & l.1.eo.l.1.de his, qui ſe defer.* Et cõtra, ſi quis fal-
ſo deferat, tantundẽ in ærariũ deferre debet, quantũ p̃mii dare-
tur, *l.ſenatus cenſuit, 15.§ 1. & 2.de iu.fiſ. Iabo.l.in Arrianus, 12.§.1.eo.*

De Exceptione criminum. Cap. 5.

1 *Exceptione crimen quomodo detegitur, & exceptio quid.*
2 *Exceptio contra teſtes criminum, vel aliæ ante publicationem te-
ſtimoniorum obiicitur: quando poſtea.*
3 *Exceptio criminis non habet pœnam calumniatoris, quare.*
4 *Accuſaturus crimen immunis a crimine ipſe eſſe debet.*
5 *Accuſatus antequam recipiatur inter reos, exceptiones in accuſa-
tores proponere debet.*
Inter reos quando quis dicatur receptus eod.

OBiicitur † crimen quandoq; agenti, & ita detegitur per ex- 1
ceptionẽ etiã, *ca.ſuper his, de accuſ.* Exceptio eſt excluſio acti-
onis, vel intẽtionis vel condemnationis propoſitæ, *l.2.de excep.*